

Рівненський державний

гуманітарний університет

# *Студентський дайджест*

Збірник наукових матеріалів здобувачів  
вищої освіти

№ 4  
2021

Рівненський державний гуманітарний університет  
Психолого-природничий факультет

# *Студентський дайджест*

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

**Випуск 4**

**Рівне, 2021**

**УДК 159.9+316.6**

**Студентський дайджест. Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти – Випуск 4. – Рівне: РДГУ, 2021. – 145 с.**

**Головний редактор:**

**Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

**Виконавчі редактори:**

**Безлюдна Валентина Іванівна** – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

**Корчакова Наталія Вікторівна** – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

**Павелків Віталій Романович** – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ (протокол № 12 від  
29 грудня 2021 р.)

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

15. Русинка І.І. Конфліктологія. Психотехнології запобігання і управління конфліктами / І.І. Русинка. – К.: Професіонал, 2007. – 332 с.
16. Скотт Дж. Конфлікти. Пути їх преодолення / Дж. Скотт. – Київ, 1991. – 191 с.
17. Фурманов І.А. Психологічні основи діагностики і корекції порушень поведінки у дітей підліткового і юнацького віку / І.А. Фурманов. – М.: НІО, 1997. – 196 с.
18. Хасан Б.І. Конструктивна психологія конфлікту. / Б.І. Хасан – СПб.: Пітер, 2003. – 250 с.
19. Яхно Т.П., Конфліктологія та теорія переговорів Навчальний посібник. / Т.П. Яхно, І.О. Куревіна – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 168 с.

## УДК 159.82

### ПРОБЛЕМА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

**Новосад Тетяна**, здобувачка ОС «магістр» зі спеціальності 053 Психологія Рівненського державного гуманітарного університету, м. Рівне, Україна  
Керівник: **Рудюк О.В.**, кандидат психологічних наук, доцент

В умовах оновлення структури й стандартів освіти, корінних змін її цілей, завдань і змісту суттєво посилюються й запити до особистісних та професійних якостей майбутніх фахівців. «Нова українська школа» як базова концепція системної реформи Міністерства освіти і науки в якості одного із головних її напрямків визначає запровадження принципу партнерства, тісно пов'язаного з проблемою розвитку комунікативної компетентності, яка лежить у площині усвідомлення майбутнім фахівцем своєї нової позиції у взаємодії з усіма суб'єктами освітнього процесу.

Незважаючи на суттєвий доробок і вагомий досвід, що окреслює напрями теоретичного переосмислення проблеми розвитку комунікативної компетентності особистості, проблема якісного розвитку властивостей комунікативної компетентності майбутнього фахівця як суб'єкта міжособистісної взаємодії у закладі вищої освіти до цього часу залишається ще до кінця не вирішеною. Удосконаленню підлягають як стратегії створення соціальної взаємодії, так і комунікативні тактики спілкування між усіма суб'єктами освітнього процесу у закладі вищої освіти. Таким чином, ситуація, що склалася, вимагає дослідження характеристик комунікативної компетентності майбутнього фахівця як важливої складової у структурі його професійно важливих якостей.

**Мета дослідження** – проаналізувати психологічні характеристики комунікативної компетентності майбутніх фахівців.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Концептуальна розробка проблеми комунікативної компетентності у вітчизняній психологічній традиції має багатий теоретичний та емпіричний досвід розробки (Варецька, 2015; Данченко, 2002; Докторович, 2007; Єрмакова, 2015; Завіниченко, 2003; Зарубінська, 2009; Корніяк, 2011; Макаренко, 2001; Олександренко, 2014 та ін.).

Серед ключових компетентностей (професійна, особистісна, психологічна, соціальна, педагогічна) комунікативна компетентність є більш дослідженою через те, що розглядається як самостійна або як складник інших компетентностей. Багато робіт, присвячених цьому питанню, починається з аналізу понять «комунікація» і «спілкування».

Вивчаючи комунікативну компетентність старшокласників, О. Добротвор, трактує її як ключову здатність особистості здійснювати цілеспрямовану продуктивну взаємодію з іншими людьми для досягнення взаєморозуміння та розв'язання життєвих колективних проблем [3]. Автор наголошує на відмінності понять «комунікація» і «спілкування», пояснюючи, що перша має виражений цільовий характер, раціональність, спрямованість на продуктивну колективну діяльність.

Розлогу інтерпретацію значень терміну «комунікативна компетентність» дає І. Зимня [9]: а) прижиттєво сформоване на базі вродженої мовної здатності придбання й використання мовних засобів і мовних способів формування та формулювання думки; б) етно-соціо-

культурно обумовлена особистісна якість людини, в) здатність, яка актуалізує рецептивно-продуктивну мовну діяльність особистості в процесах вербального спілкування; г) реалізує вищу психічну функцію індивіда – комунікативну.

Вітчизняний фахівець О. Касьянова визначає комунікативну компетентність молодших підлітків як інтегративну якість особистості, що охоплює сукупність індивідуально-психічних особливостей, комунікативних знань, умінь і навичок, набутих у процесі виховного впливу, забезпечує здатність і готовність особистості встановлювати й підтримувати комунікативні контакти з іншими членами соціуму [10].

У відповідності з предметом нашого дослідження актуальним буде аналіз робіт, присвячених вивченню проблеми розвитку комунікативної компетентності майбутніх фахівців. Так, проблема розвитку комунікативної компетентності чинних та майбутніх фахівців певної професійної діяльності знайшли свою ґрунтовну розробку при вивченні властивостей та особливостей розвитку комунікативної компетентності майбутніх сімейних лікарів (Тимофєєва, 2008), майбутніх провізорів (Пляка, 2010), менеджерів освіти шкільного рівня (Данченко, 2002), майбутніх практичних психологів (Завіниченко, 2003), вчителів (Макаренко, 2001), бакалаврів з маркетингу (Мендрух, 2016), майбутніх редакторів (Жирун, 2006), майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту (Лахтадир, 2017) та ін. Розглянемо більш розлого характеристики комунікативної компетентності майбутніх фахівців.

Комунікативну компетентність як сукупність сформованих професійних знань, комунікативних і організаторських умінь, здібностей до самоконтролю, емпатії, культури вербальної та невербальної поведінки, – формулює в дослідженні іншомовної комунікативної компетентності майбутніх фахівців міжнародних відносин К. Олександренко [15].

У своєму дисертаційному дослідженні, присвяченому формуванню комунікативно-стратегічної компетентності майбутніх вчителів початкових класів, науковець М. Оліяр наголошує на синонімічній близькості понять «комунікація» і «спілкування» й визначає першу як процес обміну інформацією за допомогою вербальних і невербальних засобів [16]. Педагогічна комунікація розглядається нею як педагогічна взаємодія вчителя зі школярами з метою порозуміння з ними, ефективної організації навчально-виховного процесу, реалізації професійних функцій педагога, а міжособистісна комунікація описується як взаємний обмін суб'єктивним досвідом людей, які перебувають у просторовій близькості, мають можливість забезпечувати зворотний зв'язок.

Досліджуючи формування комунікативної компетентності студентів філологічних спеціальностей, З. Столяр формулює її як готовність виконувати професійно спрямовану комунікативну діяльність, застосовуючи вербальні й невербальні засоби спілкування, здатність комунікативно виправдано використовувати засоби української мови й продукувати мовленнєві (усні й письмові) висловлювання, що є нормативними й доступними для всіх учасників комунікативного акту (відповідають меті, намірам, умовам спілкування, а також особливостям мовної підготовки учасників акту спілкування) [18].

У структурі комунікативної компетентності майбутнього практичного психолога Н. Завіниченко виділяє наступні компоненти [7]: *гностичний* (система знань про сутність, структуру, функції й особливості спілкування взагалі та професійного), зокрема – знання про моделі спілкування, особливості власного комунікативного стилю, коли враховується фонове знання, тобто загальнокультурна компетентність, яка, не маючи безпосереднього відношення до професійного спілкування, дозволяє вловити, зрозуміти приховані натяки, асоціації, зробити сприймання глибшим, більш емоційним, усвідомленим, особистісним; *творче мислення*, внаслідок якого спілкування постає різновидом соціальної творчості; *конативний* – загальні та специфічні комунікативні уміння, які дозволяють успішно встановлювати контакт із співрозмовником, адекватно пізнавати його внутрішні стани, керувати ситуацією взаємодії з ним, застосовувати конструктивні стратегії поведінки в конфліктних ситуаціях; *культура мовлення*, що охоплює різноманітні експресивні уміння, які забезпечують адекватний висловлюванням міміко-пантомімічний супровід; *перцептивно-рефлексивні уміння*, які забезпечують можливість проникати у внутрішній світ партнера по спілкуванню

та краще розуміти самого себе; *домінуюче застосування організуючих впливів* у взаємодії з людьми; *емоційний* – гуманістична установка на спілкування, інтерес до іншої людини, готовність вступати з нею в особистісні, діалогічні взаємини, інтерес до власного внутрішнього світу; розвинуті емпатія та рефлексія; високий рівень ідентифікації з виконуваними професійними та соціальними ролями; позитивна Я-концепція; адекватні вимогам професійної діяльності психоемоційні стани.

**Висновки.** Узагальнюючи вищевикладене, запропонуємо комплексне визначення комунікативної компетентності як інтегральної професійно важливої якості майбутнього фахівця. У відповідності з предметом дослідження розглядатимемо комунікативну компетентність майбутнього фахівця як: синтез лінгвістичних, психолого-педагогічних, предметних, соціокультурних знань і вмінь використання мовленнєвих засобів або особистісних якостей, адекватних певному типу ситуацій і ситуаційних завдань, які обумовлюють успіх у професійному розвитку; здатність здійснювати продуктивну взаємодію; якості, необхідні для розуміння чужих і породження власних програм мовленнєвої поведінки; уміння орієнтуватися в тій чи іншій обстановці спілкування; здатність виконувати професійно спрямовану комунікативну діяльність.

#### Список використаних джерел:

1. Варецька О.В. Теоретичні і методичні засади розвитку соціальної компетентності вчителя початкової школи у системі післядипломної педагогічної освіти: дис. ...д-ра пед. наук. / О.В. Варецька. – Київ, 2015. – 630 с.
2. Данченко Г.В. Психологічні детермінанти розвитку комунікативної компетентності менеджера освіти шкільного рівня: дис. канд. психол. наук. / Г.В. Данченко. – Київ, 2002. – 207 с.
3. Добротвор О.В. Формування комунікативної компетентності старшокласників засобами організаційно-діяльної гри: дис. канд. пед. наук. / О.В. Добротвор. Київ, 2011. – 237 с.
4. Докторович М.О. Формування соціальної компетентності старшого підлітка з неповної сім'ї: дис. канд. пед. наук. / М.О. Докторович. – Київ, 2007. – 208 с.
5. Єрмакова З.І. Розвиток комунікативної компетентності викладачів професійно-технічних навчальних закладів у післядипломній освіті: дис. канд. пед. наук. / З.І. Єрмакова. – Запоріжжя, 2015. – 336 с.
6. Жирун О.А. Психологічні особливості розвитку комунікативної компетентності у майбутніх редакторів у взаємодії з авторами: дис. канд. психол. наук. / О.А. Жирун. – Київ, 2006. – 226 с.
7. Завініченко Н.Б. Особливості розвитку комунікативної компетентності майбутнього практичного психолога системи освіти: дис. кандидата психол. наук. / Н.Б. Завініченко. – Київ, 2003. – 229 с.
8. Зарубінська І. Соціально компетентна особистість уміє пояснити причини поведінки людей. / І. Зарубінська // «Освіта: всеукраїнський громадсько-політичний тижневик». – 2009. – №46-47 (5377-5378). – С. 7.
9. Зимняя И.А. Компетенция и компетентность в контексте компетентного подхода в образовании. / И.А. Зимняя // Иностранные языки в школе. – 2012. – № 6. – С. 6-16.
10. Касьянова О.В. Формування комунікативної компетентності молодших підлітків у громадських дитячих об'єднаннях: дис. ... канд. пед. наук. / О.В. Касьянова. – Київ, 2011. – 224 с.
11. Корніяка О.М. Особливості розвитку комунікативної компетентності фахівців на різних етапах їх професійного становлення. / О.М. Корніяка // Психолінгвістика: зб. наук. праць ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди». – Переяслав-Хмельницький: ПП «СКД», – 2011. – Вип. 8. – С. 33-45.
12. Лахтадир О.В. Психологічні особливості розвитку комунікативної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту: дис. ... канд. психол. наук. / О.В. Лахтадир. – Київ, 2017. – 259 с.
13. Макаренко С.С. Психологічні умови розвитку комунікативної компетентності учителя: дис. ... канд. психол. наук. / С.С. Макаренко. – Київ, 2001. – 181 с.

14. Мендрух Ю.М. Формування комунікативної компетентності майбутніх бакалаврів з маркетингу: дис. ... канд. пед. наук. / Ю.М. Мендрух. – Київ, 2016. – 268 с.
15. Олександренко К.В. Психологія розвитку іншомовної комунікативної компетентності майбутніх фахівців міжнародних відносин: дис. д-ра. ... психол. наук. / К.В. Олександренко. – Київ, 2014. – 532 с.
16. Оліяр М.П. Теоретико-методичні засади формування комунікативно-стратегічної компетентності майбутніх учителів початкових класів: дис. ... д-ра пед. наук. / М.П. Оліяр. – Одеса, 2016. – 551 с.
17. Пляка Л.В. Психологічні особливості розвитку комунікативної компетентності у майбутніх провізорів: дис. ... канд. психол. наук. / Л.В. Пляка. – Київ, 2010. – 241 с.
18. Столяр З.В. Формування комунікативної компетентності студентів філологічних спеціальностей у процесі вивчення синтаксису: дис. ... канд. пед. наук. / З.В. Столяр. – Острог, 2015. – 236 с.
19. Тимофєєва М.П. Психологічні умови розвитку комунікативної компетентності майбутнього сімейного лікаря: дис. ... канд. псих. наук. / М.П. Тимофєєва. – Київ, 2008. – 202 с.

УДК 159.922.8:17.022.1

### ОСОБЛИВОСТІ ЦІННІСНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ

**Олексійчук Дарина, здобувач ОС «бакалавр»**  
спеціальності 053 «Практична психологія», 2 курс, РДГУ  
*Керівник: Дзеджера О. В., старший викладач*

Кожне суспільство має унікальну ціннісну сферу, в якій відбивається самотність даної культури. За останні десятиріччя проблема цінностей і ціннісної сфери набула особливої актуальності: у сучасному суспільстві відбувається зміна норм, ламаються старі стереотипи. Ціннісна сфера зламавши попередні стереотипи, стає все більш самостійною і незалежною. Оскільки ціннісна сфера знаходиться в основі вибору життєвих цінностей людини, то їх знання допомагає з'ясувати причини її вчинків і дій. Цінності, які засвоює індивід у процесі розвитку детермінується впливом суспільства, сім'ї, дитячого садочка, шкільного класу, студентської групи, трудового колективу, компанія однолітка – все, це соціальні групи, що становлять найближче оточення особистості і виступають в якості носіїв різних норм і цінностей.

**Метою дослідження** є аналіз особливостей ціннісної сфери підлітків.

**Виклад основного матеріалу.** Ціннісна сфера - це динамічна функціональна система, що формує смисли та цілі життєдіяльності людини і регулює способи їх досягнення.

Дослідженням особливостей розвитку ціннісно-сміслової сфери особистості у підлітковому віці присвячені праці таких дослідників, як Г. Гілінського, І. Дубровіної, С. Єрмолича, О. Журавльова, Д. Леонтєва, Л. Регуша, А. Сірого, Д. Фельдштейна, В. Чудновського та ін. Вчені підкресливали, що ціннісні орієнтації є результатом внутрішньої та зовнішньої взаємодії у процесі розвитку особистості, суб'єктивним відображенням об'єктивного світу у свідомості конкретного індивіда. Будучи усвідомленими, цінності відіграють важливу роль для визначення спрямованості індивіда у соціальному середовищі. Вони підкресливали, що ціннісні орієнтації підлітка формуються поступово у процесі соціалізації його шляхом засвоєння соціальної інформації. Формування системи ціннісних орієнтацій являє собою процес становлення особистості, й ця система є засобом реалізації певних суспільних цілей

Цінності кожної людини - це цілий світ: складний, динамічний, суперечливий. Людина оцінює факти свого життя за їх значимість, реалізує ціннісне ставлення до світу. Цінності і ціннісні орієнтації є тими внутрішніми пружинами, тими спонуканнями, які мотивують поведінку людини, схиляють її діяти певним чином. Цінність з погляду соціальної психології - це переживання значущості, вартісності, пріоритетності певної ідеальної

## ЗМІСТ

<b>БЕЛІЧЕНКО У.</b> Арт-терапія як засіб корекції тривожності молодших школярів .....	<b>3</b>
<b>БЕЛІЧЕНКО У.</b> Арт-терапія як засіб корекції тривожності молодших школярів.....	<b>7</b>
<b>БЫЛИНСКАЯ Е.</b> Проявление синдрома эмоционального выгорания у медицинских работников .....	<b>10</b>
<b>БОРТНИК М.</b> Психологічні особливості проявів інфантилізму в підлітковому віці.....	<b>14</b>
<b>ВЛАСНОВА А.</b> Психологічні особливості подружніх стосунків із різним типом прихильності у різні вікові періоди .....	<b>17</b>
<b>ВОЙТОВИЧ К.</b> Психологічний аналіз розвитку креативності в молодшому шкільному віці.....	<b>20</b>
<b>ВОЛОЩУК В.</b> Особливості організації театральної діяльності у психолого-педагогічному просторі .....	<b>22</b>
<b>ГАВРИЛЮК О., НАЗРЕЦЬ Л.</b> Вплив вікових особливостей на мотивацію навчальної діяльності школярів .....	<b>25</b>
<b>ГНІВОШЕВСЬКА А., КУЛАКОВ Р.</b> Психологічні особливості комп'ютерної залежності у підлітковому віці .....	<b>28</b>
<b>ГРИЦЮК К.</b> Причини булінгу у підлітковому віці .....	<b>32</b>
<b>ГУРАНЕЦЬ А.</b> Особливості взаємозв'язку психологічного благополуччя та адаптації студентів-першокурсників до навчання у ЗВО.....	<b>34</b>
<b>ДАВИДЮК В., ХОМИЧ І.</b> Роль спілкування у формуванні особистості .....	<b>37</b>
<b>ДВОРАК Д., КУЛАКОВА Л.</b> Психологічна профілактика боулінгу серед молодших школярів.....	<b>39</b>
<b>ДЕМ'ЯНЮК В., КУЛАКОВА Л.</b> Сепарація як феномен міжособистісних стосунків.....	<b>43</b>
<b>ДЗЬОБА Ю.</b> Теоретичний аналіз понять «одnodітні» та «багатодітна» родини .....	<b>46</b>
<b>ДОЛЯ Т.</b> Психологічні особливості проявів прокрастинації у дорослому віці .....	<b>50</b>
<b>КЛИМЧУК І., КУЛАКОВА Л.</b> Психологічний стрес сучасної молоді: чинники та особистісні детермінанти .....	<b>53</b>
<b>ЛЕВЧЕНЯ В., НАЗРЕЦЬ Л.</b> Пізнавальний інтерес як мотив навчально-пізнавальної діяльності школярів .....	<b>56</b>
<b>МАРКОВА І.</b> Емпіричне дослідження ціннісних орієнтацій у підлітковому віці.....	<b>59</b>
<b>МИСАН Я.</b> Основні підходи до розвитку творчої діяльності у сучасній педагогічній і психологічній науці .....	<b>62</b>
<b>МИХАЙЛОВА Т.</b> Емпіричне дослідження особливостей поведінки підлітків у конфліктних ситуаціях .....	<b>65</b>
<b>МИХАЛЮК Ю.</b> Референтна група однолітків як фактор прояву конфліктності в юнацькому віці .....	<b>69</b>
<b>НОВОСАД Т.</b> Проблема комунікативної компетентності майбутніх фахівців.....	<b>72</b>
<b>ОЛЕКСІЙЧУК Д.</b> Особливості ціннісної сфери підлітків .....	<b>75</b>
<b>ОСТАПУК О.</b> Вплив емоцій на успішність студентів .....	<b>78</b>



<b>ПАВЛОВА Р., КУЛАКОВА Л.</b> Вплив соціальних мереж на зміст ціннісних орієнтацій у підлітковому віці .....	<b>81</b>
<b>ПАВЛЮК І., БЕРЕЗЮК Т.</b> Психологічна допомога особистості методами арт-терапії .....	<b>84</b>
<b>ПАЗДНІКОВА С.</b> Психологічні чинники дезадаптації дітей молодшого шкільного віку.....	<b>89</b>
<b>ПИЛИПЧУК І.</b> Основні підходи до розуміння соціально-психологічної адаптації у сучасній психологічній науці .....	<b>90</b>
<b>ПОЛЮХОВИЧ Т., БЕРЕЗЮК Т.</b> Емоційний інтелект як складова професійної успішності майбутніх фахівців .....	<b>93</b>
<b>ПОЛЯК К.</b> Інноваційні підходи до управління сучасним загальноосвітнім навчально-виховним закладом .....	<b>96</b>
<b>САВА О., КОРЧАКОВА Н.</b> Пути формирования национального самосознания (Зарубежный опыт).....	<b>97</b>
<b>САВЧУК В.</b> Особливості самопрезентації студентів.....	<b>99</b>
<b>САКОВСЬКА О.</b> Особливості психологічного дослідження тривожності підлітків ...	<b>102</b>
<b>САМЧУК І.</b> Особливості корекції тривожності у ранньому юнацькому віці .....	<b>104</b>
<b>СВИСТУН В.</b> Особливості психологічної корекції шкільної тривожності молодших школярів .....	<b>108</b>
<b>СЕМЕНЧЕНКО Р., КОРЧАКОВА Н.</b> Емоційна направленість як чинник мізогінії .....	<b>110</b>
<b>СОСОНЮК О., СОЗОНЮК О.</b> Індивідуальні особливості регуляції і саморегуляції поведінки підлітка .....	<b>112</b>
<b>ТАРАРОВА А.</b> Сучасні підходи до організації навчально-виховного процесу в інклюзивному класі .....	<b>115</b>
<b>ТИШИНСЬКА Я., ЮРЧУК О.</b> Особливості використання спортивного танцю в процесі розвитку рухової активності дітей старшого дошкільного віку .....	<b>117</b>
<b>ТРАЧИК М.</b> Теоретичне та експериментальне вивчення експериментальне вивчення особливостей ігрової діяльності дітей на етапі вікових криз .....	<b>119</b>
<b>ХОМА О., БЕРЕЗЮК Т.</b> Психологічні підходи до вивчення феномену академічної прокрастинації у студентському віці.....	<b>122</b>
<b>ЧИЧУК Ю.</b> Вплив взаємостосунків із батьками на особистісний розвиток дитини ...	<b>125</b>
<b>ЧОРНОУС Я., НАЗАРЕЦЬ Л.М.</b> Психологічні умови впливу на формування пізнавального інтересу школярів.....	<b>127</b>
<b>ШЕВЧУК О.</b> Особливості психологічного дослідження самоствавлення підлітків ...	<b>130</b>
<b>ШПРАХА Л., КУЛАКОВА Л.</b> Психологічні умови впливу на формування пізнавального інтересу школярів .....	<b>132</b>
<b>ЮЩУК А.</b> Особливості міжособистісних стосунків у юнацькому віці .....	<b>135</b>
<b>ЯКИМЕЦЬ М., КУЛАКОВА Л.</b> Чинники психологічного благополуччя особистості.	<b>137</b>
<b>ЛОНГІНОВА О., КОРЧАКОВА Н.</b> Феномен співзалежності в аб'юзивних стосунках	<b>141</b>